

Arkiest. n. 269/18.10.1993

RAUMA VASARAINEN KYLMÄNKORVENKALLIO
Pronssikautisen hautaraunion tutkimus ajalla 6.7.-3.8.1993

ARKISTOTIEDOT

Kaivauksen sijainti:

Kunta:

Kylä:

Tila:

Omistaja:

Karttalehti:

Tutkimuskohde:

Tutkittu alue:

Koordinaatit:

Rauma

Vasarainen

RN:o 2:40 Uusitalo

Riitta Koskela, 26740 Vasarainen

Puh.8236 422

1132 10 VASARAINEN

Raunio n:o 7

Raunion koko oli n.12x12 m,

erikoiskiveys 1:n n.2x2 m

x=6774 95

y=1533 86

z=28-30 m m.p.y.

Aikaisemmat tutkimukset:

Volter Högman

Kerttu Itkonen

Minna Korolainen-

Teija Tiitinen

Helena Ojala

Seela Miettinen

Jouko Pukkila

Inventointikertomus v.1891

Inventointikertomus v.1961

Inventointikertomus v.1983

Kaivauskertomus v.1989

Kaivauskertomus v.1990

Kaivauskertomus v.1991

Aiemmat löydöt:

Löydöt 1993:

Negatiivit 1991:

Diapositiivit 1991:

Negatiivit 1993:

TYA 493:1-5, TYA 587:1-10

TYA 604:1-5

TYA 19254-19363

TYA 236:1-74

TYA 20054-20075

SISÄLLYSLUETTELO

1. JOHDANTO	1
2. TUTKIMUKSEN TAUSTA	1
3. YMPÄRISTÖ JA RAUNIO 7 SIJAINTI	1
4. AIEMMAT TUTKIMUKSET	2
5. KAIVAUSMENETELMÄT	2
5.1. MITTAUKSET	2
5.2. KAIVAMINEN	2
5.3. DOKUMENTOINTI	3
5.4. LÖYTÖJEN TALTIOIMINEN	3
6. HAVAINNOT	3
6.1. AIKAISEMMAT HAVAINNOT	3
6.2. RAUNIO 7 ENNEN KAIVAUSTA	4
6.3. KAIVAUSHAVAINNOT	4
6.3.1. SEKTORIT A, C JA D	4
6.3.2. SEKTORI B	5
6.3.3. MUUT HAVAINNOT	5
6.3.4. ERILLISKIVEYS 1	5
6.3.5. KOEKUOPITUS	6
6.4. TULKINTA	9
6.4.1. AJOITUS	9
LÄHTEET	10
KARTTALIITTEET	
VALOKUVALIITTEET	

1. JOHDANTO

Turun yliopiston arkeologian osasto on tehnyt tutkimustyötä Rauman kaupungin, entisen maalaiskunnan, Vasaraisten kylän Kylmäkorvenkallion alueella vuodesta 1989 alkaen. Kylmäkorvenkallion alueella on tutkittu kaikkiaan neljä rauniota, joista kesän 1991 kohde, raunio 7, on viides (ks. karttaliitteet 1-2).

Raunio 7 oli jäänyt kesken kesällä 1991, jolloin raunion yhden sektorin pohjakerros oli jäänyt kaivamatta pohjaan raunion täyttämisen lisäksi. Koska näytti siltä, että kaupungilla ei olisi mahdollisuutta kustantaa yliopiston kaivausryhmää, jäi ainoaksi mahdollisuudeksi kaivauksen suorittaminen loppuun työllisyysvaroin Rauman museon toimesta.

Ajalla 6.7.-3.8.1993 suoritettiin raunio 7 loppuun kaivaminen ja täyttäminen. Kaivausjohtajana toimi tutkija Helena Ojala ja piirtäjänä tutkija Kirsi-Marja Siltavuori-Illmer. Kaivausjohtajan työaika oli 35 tuntia ja piirtäjän 26.15 tuntia viikossa. Kaivajia oli kuusi ja heistä neljällä oli viikkotyöaika 38.15 tuntia ja kahdella 30 tuntia viikossa. Kaivajat tekivät töitä, poissaolot mukaanlukien, yhteensä 633.15 tuntia. Kaivausjohtaja teki kenttätöitä 140 tuntia ja piirtäjä 42 tuntia. Lisäksi kaivausjohtajalta kului esi- ja jälkitöihin 44 tuntia.

2. TUTKIMUKSEN TAUSTA

Kylmäkorvenkallion alue inventoitiin vuonna 1983 arkeologian osaston "Lounais-Suomen varhaismetallikautiset hautarauniot"-projektin yhteydessä. Alueella tehtiin ensimmäiset kaivaukset vuonna 1989. Tällöin alueelle laadittiin viisivuotinen tutkimussuunnitelma, jonka tavoitteena oli saada käsitys raunioiden rakenteista ja tarkentaa raunioiden ajoitusta sekä löytää mahdollinen asuinpaikka. Vuoteen 1991 mennessä oli tutkittu neljä rauniota ja yhteen liittynyt ns. kylkiäinen. Vuonna 1991 oli alettu tutkia Kylmäkorvenkallion toiseksi suurinta rauniota numero 7:ää, joka kyseisenä vuonna jäi kuitenkin kesken (J.Pukkila v. 1991 s.1-2).

Raunio 7 oli vuoden 1990 kenttätöiden yhteydessä kiinnitetty jo aikaisemmin laadittuun koordinaatistoon ja samalla raunion pinta oli puhdistettu. Pinnan kartoitus oli aloitettu myös samana vuonna. Vuonna 1991 kenttätöiden aluksi raunion ympäristö puhdistettiin ja kaivausaluetta laajennettiin raunion länsipuolella oleviin kiveyksiin (J.Pukkila v.1991 s.2).

3. YMPÄRISTÖ JA RAUNIO 7 SIJAINTI

Rauman alue kuuluu peruskallio- ja rapakivialueeseen, jossa korkeussuhteet vaihtelevat huomattavasti. Alueella on pronssikauden alussa merenpinta ollut noin 27.5 m ja rautakauden alussa 500 eKr. noin 19 m nykyistä ylempänä. Pronssikauden alkupuolella alue on ollut saaristoa. Osaksi mannerta se on tullut vasta rautakauden alussa. Pronssikaudella Rauman alue oli karua maaperän moreeni- ja kalliopoitteen vuoksi (J.Pukkila v.1991 s.2).

Kylmäkorvenkallio sijaitsee Vasaraisten kylässä Raumalta noin 13 km kaakkoon Kodisjoen tien varressa. Kylmäkorvenkallio on noin 500x150 m:n laajuinen NE-SW-suuntainen kallioalue, jota

ympäröi havupuuvaltainen metsä. Alueella on useita raunioita, jotka sijaitsevat kalliokumpareilla 20-30 m:n korkeudella merenpinnasta. Kylmäkorvenkallion alueelta on löydetty myös ns. kivi-
vipöytiä (J.Pukkila v.1991 s.2).

Raunio 7 sijaitsee Kylmäkorvenkallion alueen keskivaiheilla luoteeseen viettävällä kalliolla. Raunion S-, W- ja NW- puolella on pieni notkelma, jonka takana sijaitsee kolme rauniota. Alueen suurin raunio sijaitsee rauniosta 7 noin 50 m lounaaseen.

4. AIEMMAT TUTKIMUKSET

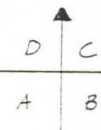
Kylmäkorvenkallion alue inventoitiin ensimmäisen kerran vuonna 1891 Volter Högmanin toimesta. Kerttu Itkonen tarkasti alueen seuraavan kerran vuonna 1961. Viimeksi alue on inventoitu vuonna 1983 Turun yliopiston arkeologian osaston toimesta. Vuoteen 1990 mennessä alueella oli tutkittu neljä rauniota ja yhteen liittynyt ns. kylkiäinen (J.Pukkila v.1991 s.2).

5. KAIVAUSMENETELMÄT

5.1. MITTAUKSET

Raunio 7:n korkeuskiintopisteenä käytettiin vuoden 1989 kunnan kaavoitusosaston miesten siirtämää korkeuspistettä, joka sijaitsi rauniosta 4 noin 25 m luoteeseen. Piste merkittiin punaisella maalilla isoon maakiveen. Vuoden 1990 tutkimusten yhteydessä siirrettiin raunio 7:n lähelle kaksi korkeuspistettä KP 3 ja 4. Vuoden 1991 tutkimuksissa käytettiin korkeammalla sijaitsevaa KP 4:ää, joka sijaitsi kalliassa raunio 7:n itäpuolella. Kiintopisteen absoluuttiseksi korkeudeksi oli mitattu 29.92 m m.p.y. (J.Pukkila v.1991 s.3)

Raunio 7:n tutkimus oli aloitettu jo vuonna 1990, jolloin se oli puhdistettu ja kiinnitetty alueelle laadittuun koordinaatistoon. Raunio jaettiin 4:ään sektoriin pääilmansuuntien mukaan origon sijaitessa pisteessä 198/600. Sektoreille annettiin tunnukset A, B, C ja D (ks. piirros). Sektorin A pinta piirrettiin ja vaaittiin kokonaisuudessaan vuonna 1990, B-sektori piirrettiin osittain (J.Pukkila v.1991 s.3).

Raunion varsinainen tutkimus alkoi vuonna 1991 edellisvuotisen sektorijaon ja koordinaatiston pohjalta. Päälinjojen suunnat merkittiin naruilla ja sektorit jaettiin 2X2 m:n ruutuihin (J. Pukkila v.1991 s.3)

5.2. KAIIVAMINEN

Vuonna 1991 raunio 7 tutkittiin vastakkaisina sektoreina yksi kerrallaan alkaen sektorista A, joka kaivettiin kivikerros kerrallaan. Jokainen sektorissa esiin tulleet taso puhdistettiin karikkeesta ja valokuvattiin. Muista sektoreista purettiin kerrallaan useampia kerroksia. Näissäkin sektoreissa seurattiin kerrosten määrää ja muutaman kerroksen jälkeen taso puhdistettiin lastoin. Raunion länsipuolella oleva erikoiskiveys 2 tutkittiin tasokaivauksena (J.Pukkila v.1991 s.3-4).

Vuonna 1991 raunio 7:n reunoilta oli poistettu turve kallionpintaan asti samoin kuin poistettiin maa raunion ja erikoiskiveysten välistä. Sektorissa A kalliojyrkänteen alapuolinen kiveys

poistettiin ja maa tutkittiin kallionpintaan. Sektoreiden pohjat, B-sektoria lukuunottamatta, tutkittiin kallionpintaan asti. Sektoreiden pohjakivet jätettiin paikoilleen samoin kuin kehäkivet. Raunion keskellä ollut maakerros tutkittiin lastoin (J. Pukkila v.1991 s.4). Vuonna 1993 sektori B:n pohja ja sektoreiden A, C ja D kivien alustat kaivettiin lastoin kallionpintaan ja kaivettu maa seulottiin. Erilliskiveys 1 tutkittiin yhtenä kerroksena kallionpintaan ja kaivettu maa seulottiin.

5.3. DOKUMENTOINTI

Kaivausalue kiinnitettiin vuonna 1991 edellisvuonna tehtyyn yleiskarttaan mittakaavassa 1:2000. Kaivausalueesta tehtiin yleiskartta mittakaavassa 1:100 ja raunion ja erilliskiveysten kartoitus tehtiin mittakaavassa 1:20. Vuonna 1991 löydetyistä polttohauta 1:stä piirrettiin kartta mittakaavassa 1:10 (J. Pukkila 1991 s.4). Sektoreiden pinnat piirrettiin, vaaittiin, valokuvattiin ja tehtiin muistiinpanot ennen purkamista. Vain sektorista A valokuvattiin jokainen kerros, muissa valokuvaus suoritettiin sattumanvaraisesti. Sektoreiden piirtäminen tapahtui tutkimusjärjestyksessä A-C-D ja B. Vuonna 1991 sektoreista piirrettiin pohjakartat B-sektoria lukuunottamatta (J. Pukkila v.1991 s. 4). Vuonna 1993 piirrettiin pohjakartta koko kaivausalueesta myöskin niistä sektoreista, jotka oli ehditty jo kaivaa loppuun vuonna 1991. Pohjakartta tehtiin mittakaavaan 1:20. Pohjakarttaan vaaittiin koko kaivausalueen pohja.

Vuonna 1991 erilliskiveyksistä 1 ja 2 piirrettiin pintakartat, ne vaaittiin, valokuvattiin ja tehtiin kirjalliset muistiinpanot. Erilliskiveys 2 ehdittiin kaivaa vuoden 1991 aikana, mutta pohjakarttaa alueesta ei vielä piirretty (J. Pukkila v.1991 s.5). Vuonna 1993 kaivettiin erilliskiveys 1 ja tässä yhteydessä molemmista erilliskiveyksistä piirrettiin pohjakartta mittakaavassa 1:20 ja alueiden pohjat vaaittiin.

Vuonna 1991 valokuvia rauniosta otettiin kahdella kameralla, jotta saatiin sekä dia- että mustavalkokuvia. Vuonna 1993 käytössä oli vain yksi kamera, jolla otettiin mustavalkokuvia.

5.4. LÖYTÖJEN TALTIOINTI

Löytöjen taltioinnissa noudatettiin vuonna 1990 luotua koordinaatistoa. Löydöt otettiin talteen sektoreittain ja koordinaatit mitattiin sektorilinjoista. Vasta jälkityövaiheessa koordinaatit muutettiin vastaamaan löytöruudun lounaiskulmasta otettuja mittoja (J. Pukkila v.1991 s.5). Vuonna 1993 löydöt mitattiin jo kentällä vastaamaan löytöruudun lounaiskulmasta otettuja mittoja siten, että x-koordinaatti kulkee sektorilinjan N-S-akselilla ja y-koordinaatti W-E-akselilla.

6. HAVAINNOT

6.1. AIKAISEMMAT HAVAINNOT

Vuonna 1989 Kylmäkorvenkalliolla kaivettiin kaksi rauniota ja toiseen raunioon liittynyt ns. kylkiäinen. Lisäksi tutkittiin kivi-pöytien ympäristöä ja tehtiin koekuopitusta mahdollisen asuinpaikan selville saamiseksi (H. Ojala v.1989 s.1-8). Tutkimukset

jatkuivat seuraavana vuonna, jolloin kaivettiin kaksi rauniota (S.Miettinen v.1990 s.3-4).

Ensimmäisen kerran raunio 7 mainitaan Högmanin inventoinnin yhteydessä vuonna 1891. Tällöin raunio oli pyöreä, terävän keon muotoinen ja S-sivulla näkyi kehää. Raunion keskellä oli kuoppa. Raunion kooksi Högman mainitsee 9x9 m ja korkeudeksi 1.5 m. Vuonna 1961 Itkosen inventoinnin yhteydessä ilmeni, että rauniossa oli nyt kaksi kuoppaa penkomisen jäljiltä ja raunio oli samalla myös laajentunut peittäen kehän (J.Pukkila v.1991 s.6).

6.2. RAUNIO 7 ENNEN KAIVAUSTA

Vuonna 1983 harmaakivigraniitista tehty raunio 7 tarkastettiin uudelleen. Raunion pohjoisosassa oli noin 1.5x1.5 m:n suuruinen maakivi. Rauniota oli hajotettu S-SW-suuntaan ja keskelle rauniota oli kaivettu kaksi kuoppaa. Vuonna 1991, ennen kaivauksia, raunion kunto käytiin tarkastamassa ja todettiin, että keskustan kuopat olivat halkaisijaltaan 1.5 m ja niitä ei oltu kaivettu pohjaan asti. Vain sektori B:n kohta oli hieman paremmin säilynyt (J.Pukkila v.1991 s.6).

6.3. KAIVAUSHAVAINNOT

6.3.1. SEKTORIT A, C JA D

Sektorit A, C ja D oli kaivettu valmiiksi jo vuonna 1991. Sektori A:n kiveys oli sortunut raunion laelta SWS-suuntaan ilmeisesti raunion penkomisen yhteydessä. Kolmannen kivikerroksen jälkeen tuli raunion WSW-reunasta näkyviin kehäkivi. Kehäkiviä paljastui lisää neljännen ja viidennen kivikerroksen jälkeen. Kuudennen kivikerroksen jälkeen löytyi ruudusta 190/594 hiiltä ja mahdollisia kvartsi-iskoksia (TYA 587:2). Seitsemännen kerroksen jälkeen raunion W-laidalla näkyi uusia, mahdollisesti kehään kuuluvia kiviä. Kahdeksannen kerroksen jälkeen löytyi A-sektorista, ruudusta 196/598, pohjakivien välistä neljä luunsirua (TYA 587:8), jotka kuuluvat todennäköisesti samasta ruudusta löytyneeseen polttohauta 2:een. Polttohaudan luunsirut (TYA 587:7) olivat hajallaan pohjakivien ympärillä ja hiekansekaisen mulan muodostamassa maakerroksessa. Tästä maakerroksesta löytyi myös hiiltä ja keramiikan pala (TYA 587:5) ja mahdollisia kvartsi-iskoksia sekä palaneita kivensiruja (TYA 587:4). Lisäksi raunion W-sivulla, kehäkiven ulkopuolella, kallionpinnasta löytyi mahdollinen kivilaji-iskos (TYA 587:3). Tälle alueelle maakerros ei enää ulottunut (J.Pukkila v.1991 s:6-7).

Sektorin C päälle oli kaivettu kuoppa, jonka kivet oli kasattu raunion päälle. Toinen kuoppa oli A-sektorin puolella. Kahden kerroksen jälkeen sektorin ENE-reunalta tuli näkyviin laatikkoomainen kehäkivi. Kuudennen kerroksen jälkeen tuli sektorin reunalta kallionpinta esiin ja seitsemännessä kivikerroksessa oli enää origon ympärystössä useampia kivikerroksia jäljellä. Sektorissa C kehä oli ainoa havaittava rakenne. N-NNE reunassa kehä oli rakennettu kahteen tai kolmeen kerrokseen. Kehä on todennäköisesti noudatellut kallioreunan muotoa (J.Pukkila v.1991 S.9).

Sektori D oli hieman hajonnut. NW-sivulta, raunion ulkopuolelta, löytyi hiiltä kallionpinnasta. Välikerroksessa kehäkiviä ei erotettu kuin W-reunassa, jossa ne jatkoivat jo A-sektorissa havait-

tua kehää. D-sektorista löytyi polttohauta 1, joka sijaitsi ruudussa 198/596. Tästä kohden löytyi 13.4 grammaa palanutta luuta (TYA 587:6) noin 50x100 cm:n suuruiselta alueelta. Haudan päällä oli osittain 45x50 cm:n kokoinen punainen hiekkakivilaaka ja sen N-puolella pienempi hiekkakivilaaka. Luut löytyivät pääasiassa paksusta maakerroksesta, jonka alla oli kallio. Kun pohjakerros oli poistettu jäi pohjakiveykseen noin metrin suuruinen aukko. Todennäköisesti hauta on tehty valmiiseen raunioon poistamalla sen reunalta kiveys kalliota myöten. Raunion täytekievyyksestä löytyi hioinalusta (TYA 587:1) ruudusta 200/598 ison maakiven vierestä (J.Pukkila v.1991 s.9-10).

6.3.2. SEKTORI B

Sektori B tutkittiin vuonna 1991 viimeiseksi ja se jäi kesken. Sektori oli hyvin säilynyt ja siinä oli näkyvillä kaksi kehäkiveä ennen tutkimusta. Raunion kylki nousi noin metrin verran maanpinnasta. Sektorin S-reunalla oli kiviä kallionkolossa, josta päällimmäiset ovat todennäköisesti vierineet raunion päältä (J.Pukkila v.1991 s.8).

Sektorin pinnassa oli isompia kiviä, kun taas alaosassa oli runsaasti pienempiä kiviä. Ensimmäinen kerros koostui pääosin pienistä kivistä, kun muissa kerroksissa oli isompia kiviä. B-sektorin kehä havaittiin ehjäksi. Kehäkivet olivat muita isompia ja ne oli asetettu yhteen kerrokseen tasainen sivu ulospäin (J.Pukkila v.1991 s.8).

Sektori B:n pohjakerroksesta, ruudusta 196/600, löytyi palaneen luun keskittymä (TYA 604:1-3) noin 80x60 cm:n suuruiselta alueelta. Tämä luualue liittyyne kesällä 1991, ruudusta 196/598, löytyneeseen polttohauta 2:een. Paikoin ruudussa 196/600 oli maata 25 cm:n paksuudelta, sillä kalliossa oli syvennys, joka ulottui ruudusta 198/600 ruutuun 194/600. Muutoin sektorin sisällä oli hiekan- ja mullansekaista maata 5-10 cm:n kerros. B-sektorin pohjalla olevat kivet olivat halkaisijaltaan noin 30-50 cm. Punaista hiekkakiveä oli jokunen kappale.

6.3.3. MUUT HAVAINNOT

Vaikka sektorit A, C ja D oli kaivettu pohjaan asti jo vuonna 1991, päätettiin niiden kivien alustat kaivaa, koska kivien alla oli maata paikoin paksultikin. Tällöin löytyi A-sektorista, ruuduista 194/598 ja 196/598, palanutta luuta muutama pala. Nämä luupalat kuuluvat todennäköisesti kesällä 1991 löytyneeseen polttohautaan, joka todettiin ruudussa 196/598.

6.3.4. ERILLISKIVEYS 1

Erilliskiveys 1 sijaitsi raunion länsipuolella NE-SW-suuntaisessa kallionsyvennyksessä, ruuduissa 198-202/588-594. Kivet olivat tässä syvennyksessä halkaisijaltaan noin 20-50 cm. Syvennyksen S-reunalla oli laakea 100x50 cm:n suuruinen kivi. Erilliskiveys 1 kaivettiin yhdessä kerroksessa. Hiekansekaista maata syvennyksessä oli paikoin 15 cm. Kiveyksestä ei löytynyt mitään rakenteita eikä löytöjä.

6.3.5. KOEKUOPITUS

Kaivausjohtajana vuonna 1991 toimineen J.Pukkilan toivomuksesta tehtiin raunion W-puolella olevaan notkelmaan koekuoppia mahdollisen asuinpaikan löytämiseksi. Asuinpaikkaan tuntui viittaavan sektorista A löytyneet mahdolliset kvartsi-iskokset, kivilaji-iskos ja raunion täytekiveyksestä löytynyt hioinkivi (J.Pukkila v.1991 s.12). Notkelmaan vedettiin SW-NE-suuntaisesti 39 koekuoppaa 3 m:n välein. Koekuoppien koko oli noin 50x50 cm ja ne kaivettiin lapioin. Koekuoppien täyttö tapahtui lastoin, jotta mahdolliset löydöt havaittaisiin viimeistään tässä vaiheessa. Alueelta ei kuitenkaan havaittu mitään kulttuurikerrokseen tai löytöihin viittaavaa (ks. karttaliite 2).

Koekuopan numero	Koekuopan maanlaatu	Koekuopan syvyys	Muuta
1	Turve- ja huuhtoutumiskerros 12 cm. Alapuolella punertava hiekkamaa.	32 cm	Pohjalla kiviä
2	Ei voi kaivaa		Kalliolla
3	Turve- ja huuhtoutumiskerros 10 cm. Alapuolella punertava hiekkamaa. Pohjalla on savi.	60 cm	
4	Turve- ja huuhtoutumiskerros 10 cm. Alapuolella on mullansekainen punertava hiekkamaa.	37 cm	Pohjalla kiviä
5	Turve- ja huuhtoutumiskerros 10 cm. Alapuolella on vaalea hiekka.	48 cm	
6	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
7	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
8	Turve- ja huuhtoutumiskerros 15 cm. Alapuolella on vaalea savensekainen hiekkamaa. Pohjalla on savi.	67 cm	
9	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
10	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
11	Turve- ja huuhtoutumiskerros 13 cm. Alapuolella on vaaleanruskea hiekkakerros.	56 cm	
12	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
13	Maa on tummaa mullan- ja hiekansekaista.	40 cm	Kuoppa on täynnä vettä
14	Ei voi kaivaa.		Kalliolla

Koekuopan numero	Koekuopan maanlaatu	Koekuopan syvyys	Muuta
15	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
16	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
17	Turve- ja huuhtoutumiskerros 21 cm. Alapuolella on punertava hiekkamaa.	40 cm	Pohjalla kiviä
18	Turve- ja huuhtoutumiskerros 14 cm. Alapuolella savensekai- nen multamaa.	30 cm	Pohjalla kiviä
19	Ei voi kaivaa.		Kalliolla
20	Turve- ja huuhtoutumiskerros 30 cm.	30 cm	Pohjalla kiviä
21	Turve- ja huuhtoutumiskerros 12 cm. Alapuolella on punertava hiekkamaa. Pohjalla on savi.	53 cm	
22	Ei voi kaivaa.		Kiviä
23	Turve- ja huuhtoutumiskerros 15 cm. Alapuolella on tumma multamaa.	30 cm	Pohjalla kiviä
24	Turve- ja huuhtoutumiskerros 16 cm. Alapuolella on tumma mul- tamaa.	39 cm	Pohjalla kiviä
25	Turve- ja huuhtoutumiskerros 17 cm. Alapuolella on punerta- va hiekkamaa.	35 cm	Pohjalla kiviä
26	Turve- ja huuhtoutumiskerros 9 cm. Alapuolella on vaalea sa- vensekainen hiekkamaa.	39 cm	
27	Turve- ja huuhtoutumiskerros 10 cm. Alapuolella on vaalea sa- vensekainen hiekkamaa.	40 cm	Pohjalla kiviä
28	Turve- ja huuhtoutumiskerros 10 cm. Alapuolella on tumma mul- tamaa.	59 cm	Pohjalla kiviä
29	Turve- ja huuhtoutumiskerros 17 cm. Alapuolella on punertava hiekkamaa.	35 cm	Pohjalla kiviä
30	Turve- ja huuhtoutumiskerros 12 cm. Alapuolella on punertava savensekainen hiekkamaa. Pohjalla on savi.	54 cm	

Koekuopan numero	Koekuopan maanlaatu	Koekuopan syvyys	Muuta
31	Turve- ja huuhtoutumiskerros 12 cm. Alapuolella on savensekainen punertava hiekka. Pohjalla on savi.	61 cm	
32	Ei voi kaivaa.		Kiviä
33	Turve- ja huuhtoutumiskerros 20 cm. Alapuolella on harmaa savi.	37 cm	
34	Turve- ja huuhtoutumiskerros 15 cm. Alapuolella on punertava hiekka ja pohjalla on savi.	55 cm	
35	Turve- ja huuhtoutumiskerros 15 cm. Alapuolella on punertava hiekka.	43 cm	Pohjalla kiviä
36	Turve- ja huuhtoutumiskerros 16 cm. Alapuolella on punertava hiekka ja pohjalla on savi.	48 cm	
37	Turve- ja huuhtoutumiskerros 30 cm. Alapuolella on punertava hiekka. Pohjalla on savi.	50 cm	
38	Turve- ja huuhtoutumiskerros 17 cm. Alapuolella on punertava savensekainen hiekka. Pohjalla on savi.	54 cm	
39	Turve- ja huuhtoutumiskerros 17 cm. Alapuolella on punertava savensekainen hiekka. Pohjalla on savi.	48 cm	

6.4. TULKINTA

Kesän 1991 aikana rauniosta 7 löytyi kaksi erillistä luualuetta, jotka edustanevat eriaikaisia hautauksia. Vanhemmaksi J.Pukkila on todennut raunion keskikohdalta, sektorista A, ruudusta 196/598 löytyneen polttohaudan. Sektorista D löytyi nuoremaksi tulkittu, kivilaaioilla peitetty polttohautaus ruudusta 198/596 (J.Pukkila v.1991 s.11). Kesän 1993 aikana B-sektorista löytynyt palanut luu liittyyneeseen A-sektorista löytyneeseen vanhempaan polttohautaukseen samoin kuin A-sektorin kivien alta löytynyt luu.

Kehäkiveystä raunion reunoilla oli näkyvissä sektoreissa A, B ja C, tosin kehä oli katkelmallinen. D-sektorista J.Pukkila toteaa, että kehäkiviä ei kyetty havaitsemaan (J.Pukkila v.1991 s.11). Kehä oli tehty isoista kivistä ja ainakin osassa kiviä oli tasainen sivu asetettu ulospäin. Mahdollisesti kivet on asetettu näkymään reunakehäksi. Kehän halkaisijaksi J.Pukkila on arvioinut sisäpuolelta noin 8.5-9.5 m ja ulkopuolelta noin 10 m.

Raunio 7:ään lienee haudattu kaksi vainajaa, joista vanhempi olisi A-sektorista löytynyt polttohauta, sillä sen luut löytyivät maakerroksesta pohjakivien ja kallion välistä. D-sektorista löytynyt hautaus on tehty todennäköisesti jo valmiiseen hautausta. J.Pukkila pitää täytekiveyksestä löytyneitä kahta hioinkiveä ja kivilaji-iskosta mieluummin asuinpaikkalöytöinä ja sattumalta raunioon joutuneina kuin hauta-antimina.

Erilliskiveykset 1-2, raunion W-puolella, lienevät syntyneen raunion penkomisen yhteydessä, sillä niissä ei ollut rakenteita eikä löytöjä.

6.4.1. AJOITUS

Kuten J.Pukkila on todennut, raunion rakenteet ja löydöt eivät anna tarkkaa mahdollisuutta raunion ajoitukseen. Raunion pohjan korkeus sijaitsee 28-30 m m.p.y. välillä ja näin ollen rannansiirtymiskronologian perusteella raunio ajoittuisi pronssikauden alkupuolelle 1500-1200 eKr. Raunion polttohaudaukset ovat myös ajoitettava piirre, vanhimmat polttohaudat tunnetaan II:n periodin lopulta Liedon Kotokalliolta (Salo v.1984 s.169) ja Lappi Tl:n Vahalasta III:lta periodilta (Salo v.1981 s.118). J.Pukkila ajoittaa raunion sijaintikorkeuden ja polttohautauksen perusteella aikaisintaan II:n periodin lopulle noin 1200-1100 eKr. Ajoitukseen pronssikauden alkupuolelle viitaisi myös raunion suhteellisen suuri koko. Jokatapauksessa raunio on Kylmäkorvenkallion vanhimpia ainakin sijaintikorkeuden perusteella.

Raunio 7:n W-puolella olevaan notkelmaan tehdyt koekuopat eivät antaneet mitään viitteitä alueen läheisyydessä olevasta asuinpaikasta.

Raunio täytettiin kaivausten päätyttyä.

Raumalla 6.10.1993

Selma Ojala

LÄHTEET

- Miettinen S. Rauman mlk. Vasarainen
Kylmäkorvenkallio 1.6.-29.6.1990
Kaivauskertomus
- Ojala H. Rauman mlk. Vasarainen
Kylmäkorvenkallio 5.6.-30.6.1989
Kaivauskertomus
- Pukkila J. Rauman mlk. Vasarainen
Kylmäkorvenkallio 3.6.-5.7.1991
Kaivauskertomus
- Salo U. Satakunnan pronssikausi. Satakunnan
historia I, 2. Rauma 1981.
- Pronssikausi ja rautakauden alku.
Suomen historia I. Espoo 1984.

Rauma Vasarainen Kylmäkorvenkallio 1993
KAIVAUSKARTAT

1. Yleiskartta mk 1:2000
2. Raunio 7:n pohjataso mk 1:20
3. Erilliskiveykset 1-2 pohjataso mk 1:20

Rauma Vasarainen Kylmäkorvenkallio 1993

MUSTAVALKONEGATIIVIT

Valokuvannut Helena Ojala

TYA 20054	B-sektoria ennen kaivamista, taustalla A-sektori pohjatasossa. E. 6.7.1993.
20055	B-sektoria ennen kaivamista, taustalla C- ja D-sektorit pohjatasossa. SE. 6.7.1993.
20056	C-sektoria pohjatasossa, taustalla B-sektori ennen kaivamista. NE. 6.7.1993.
20057	C-sektoria pohjatasossa, taustalla D-sektori pohjatasossa. E. 6.7.1993.
20058	D-sektoria pohjatasossa, taustalla C-sektori pohjatasossa. N. 6.7.1993.
20059	D-sektoria. NE. 6.7.1993.
20060	D-sektoria pohjatasossa, taustalla C-sektori pohjatasossa. NE. 6.7.1993.
20061	Erilliskiveys 1 ennen kaivamista. NE. 16.7.1993.
20062	Sektoria A pohjatasossa. SE. 16.7.1993.
20063	Sektoria B pohjatasossa. SE. 16.7.1993.
20064	Sektoria B pohjatasossa. SE. 16.7.1993.
20065	A-sektoria pohjatasossa, taustalla B-sektori pohjatasossa. SW. 16.7.1993.
20066	A-sektoria pohjatasossa. W. 16.7.1993.
20067	D-sektoria pohjatasossa. N. 16.7.1993.
20068	C-sektoria pohjatasossa. NW. 16.7.1993.
20069	C-sektoria pohjatasossa. NE. 16.7.1993.
20070	Erilliskiveys 1 pohjatasossa. SE. 20.7.1993.
20071	Erilliskiveys 1 pohjatasossa. NW. 20.7.1993.
20072	Erilliskiveys 2 pohjatasossa. SE. 20.7.1993.
20073	Erilliskiveys 2 pohjatasossa. NE. 20.7.1993.
20074	Miehiä tauolla, Petri Lavi, Matti Ylä-Mononen ja Seppo Uusitalo. NE. 20.7.1993.
20075	Miehiä tauolla, Pekka Sengström. SE. 20.7.1993.

Ote peruskartasta
1132 10 VASARAINEN

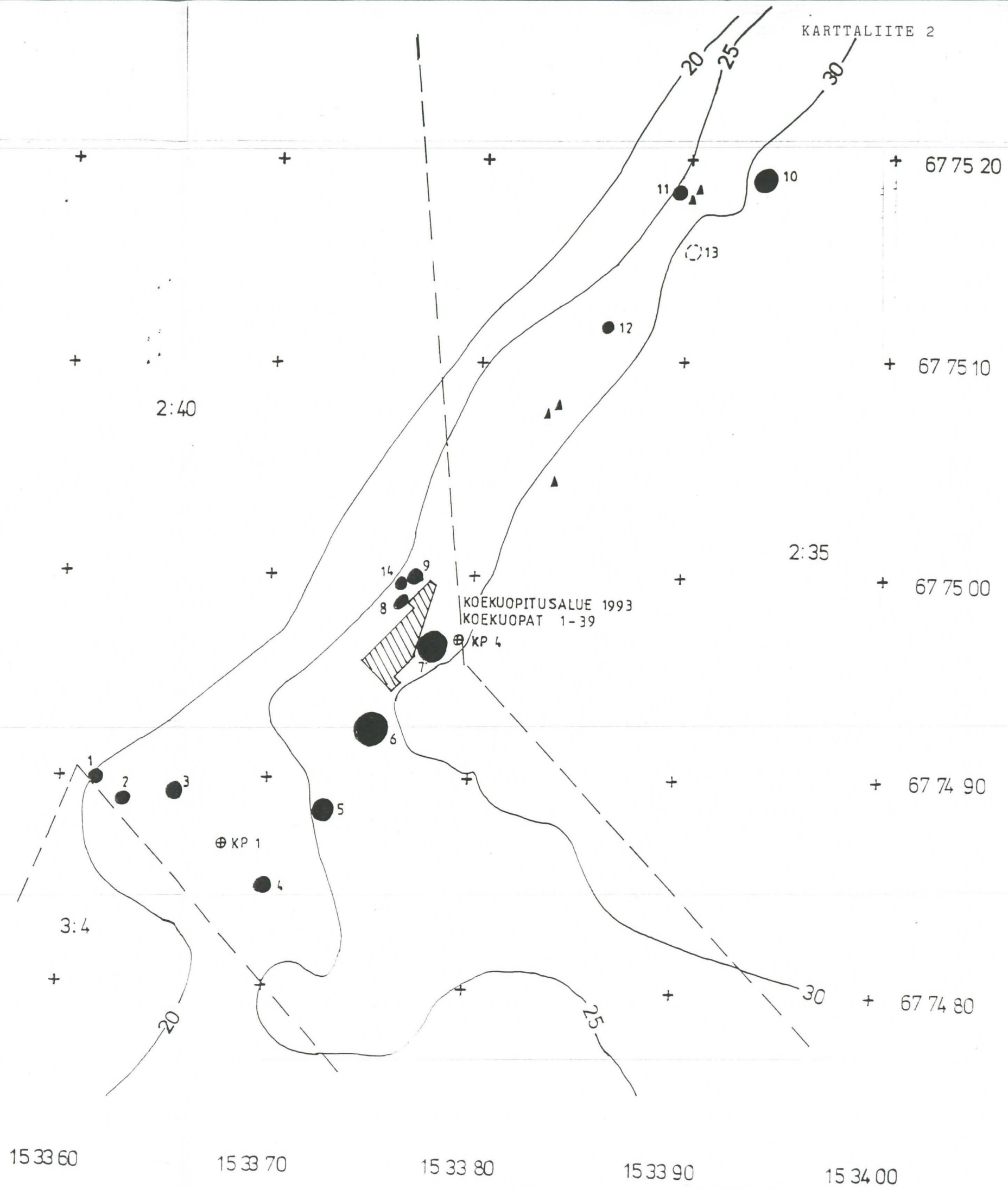
Raunio 7:n koordinaa-
tit x=6774 95
y=1533 86
z=28-30 m m.p.y.

RAUMA 1993
 VASARAINEN
 KYLMÄNKORVENKALLIO
 J. PUKKILAN KARTAN POHJALTA
 PIIRT. H. OJALA

YLEISKARTTA
 MK 1:2000 0 50 100m
 KP 1 = 22.55 m m.p.y.
 KP 4 = 29.92 m m.p.y.

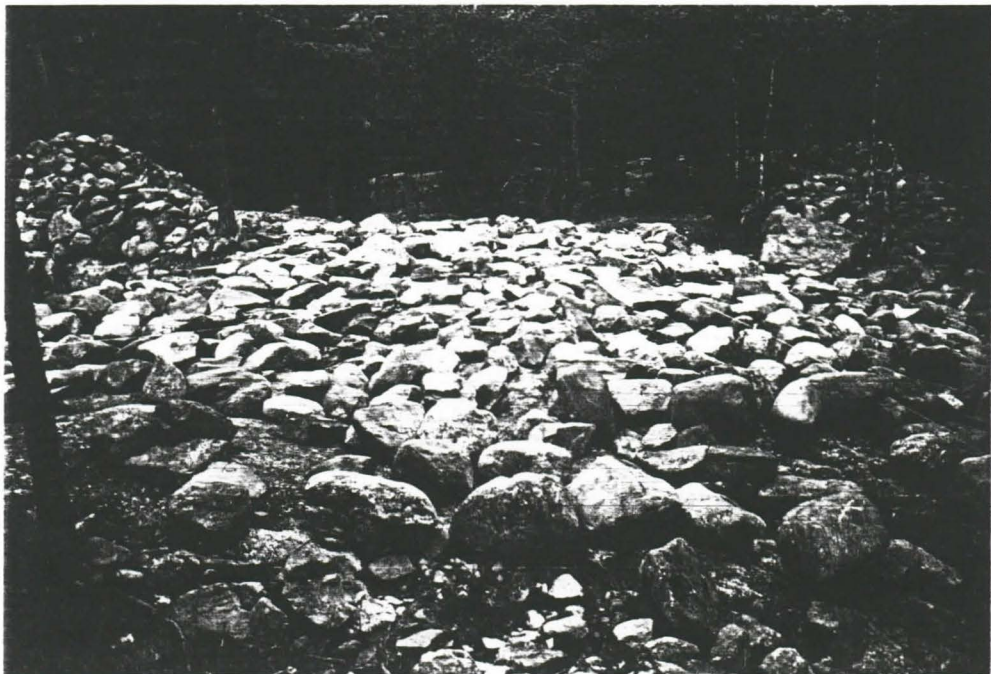
- RAUNIO
- EPÄVARMA RAUNIO
- ▲ KIVIPOYTÄ
- ⊕ KIINTOPISTE
- - - TILANRAJA
- ▨ KOEKUOPITUSALUE

RAUNIOT 2 JA 4 TUTKITTU V. 1989
 RAUNIOT 3 JA 8 TUTKITTU V. 1990
 RAUNIO 7 TUTKITTU V. 1991 JA 1993

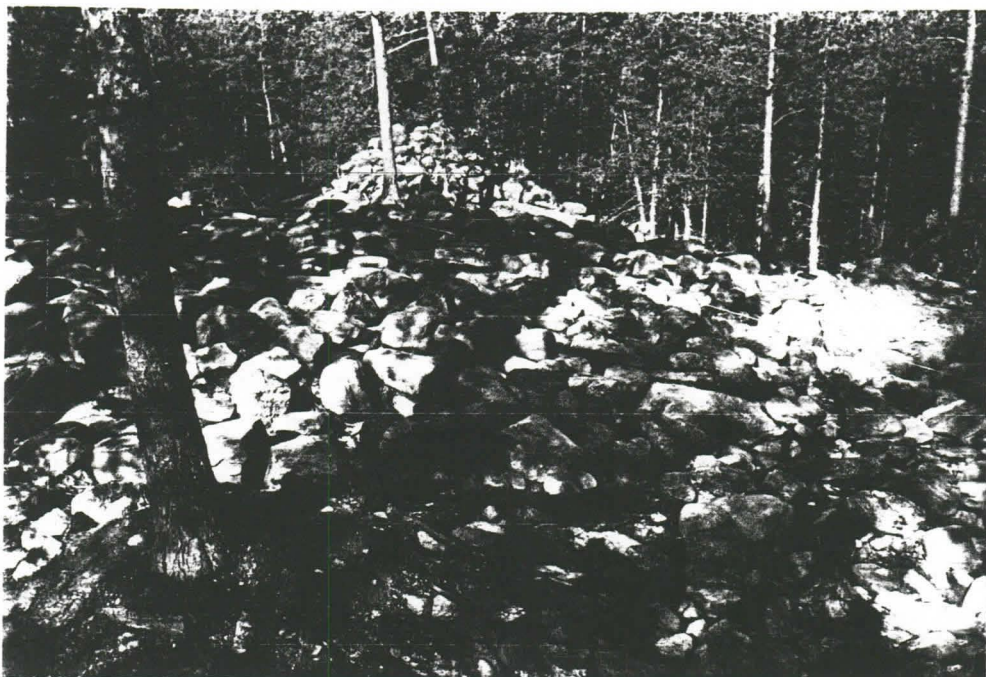

TYA 20057 B-SEKTORI ENNEN KAIYAMISTA

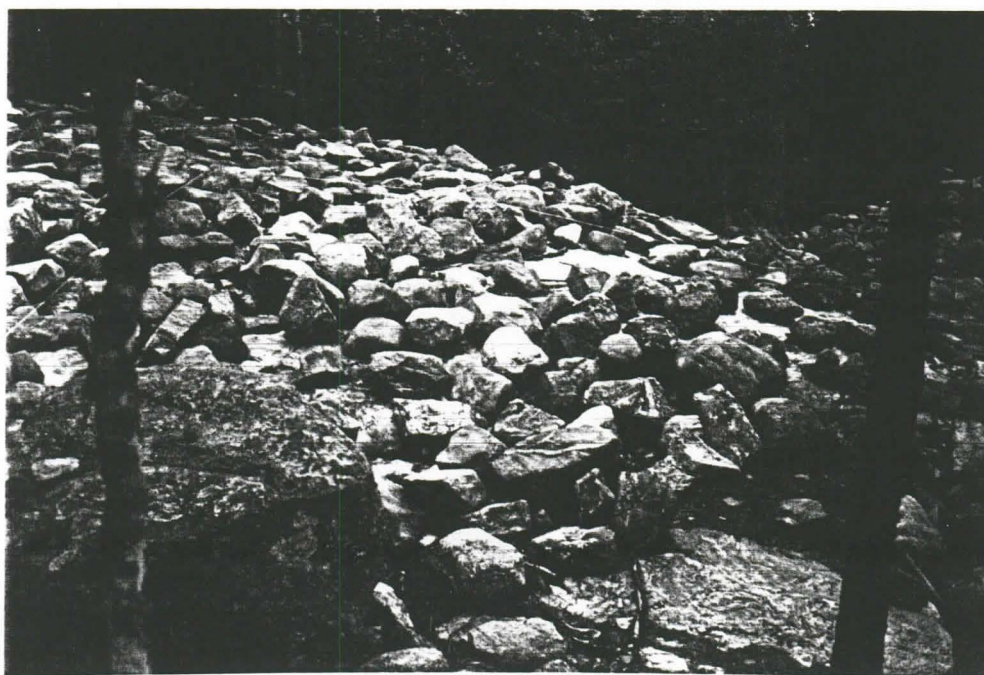
TYA 20064 B-SEKTORI POHJATASOSSA

TYA 20057
C-SEKTORI POK-
JATASOSSA

TYA 20065
A-SEKTORI POK-
JATASOSSA

TYA 20067
D-SEKTORI POK-
JATASOSSA

TYA 20070 ERILLISKIVEYS 1 POUJATASOESSA

TYA 20072 ERILLISKIVEYS 2 POUJATASOESSA

RAUMA 1993
 VASARAINEN
 KYLMÄNKORVENKALLIO
 J. PUKKILAN KARTAN POHJALTA
 PIIRT. H. OJALA

YLEISKARTTA
 MK 1:2000 0 50 100m
 KP 1 = 22.55 m m.p.y.
 KP 4 = 29.92 m m.p.y.

- RAUNIO
- EPÄVARMA RAUNIO
- ▲ KIVIPOYTÄ
- ⊕ KIINTOPISTE
- - - TILANRAJA
- ▨ KOE KUOPITUSALUE

RAUNIOT 2 JA 4 TUTKITTU V. 1989
 RAUNIOT 3 JA 8 TUTKITTU V. 1990
 RAUNIO 7 TUTKITTU V. 1991 JA 1993

